

Dąbrowa Górnicza, 02.02.2022r.

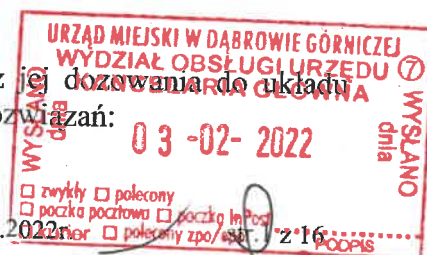
DECYZJA

Na podstawie art. 104 §1, art. 104 §2 Ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (tekst jednolity Dz.U. z 2021 poz.735 ze zm.), art. 71 ust. 2 pkt 2, art. 72 ust. 1 pkt 1 i pkt 3, art. 75 ust. 1 pkt 4, art. 84 ust. 1, art. 84 ust. 1a, art. 84 ust. 2 Ustawy z dnia 3 października 2008r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (tekst jednolity Dz.U. z 2021r., poz.2373 ze zm.), oraz §3 ust. 2 pkt 1 w związku z §2 ust. 1 pkt 3 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10.09.2019 r. *w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko* (Dz.U. z 2019 poz. 1839), po przeanalizowaniu wniosku spółki JSW KOKS S.A., ul. Pawliczka 1, 41-800 Zabrze, działającej przez pełnomocnika Pana Marka Rogalę (Comstal Sp. z o.o.) w przedmiocie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pn.: „Budowa instalacji odazotowania spalin na potrzeby instalacji energetycznego spalania paliw Elektrociepłowni położonej na terenie JSW KOKS S.A. Koksownia Przyjaźń w Dąbrowie Górniczej” przewidzianego do realizacji w Dąbrowie Górniczej, ul. Koksownicza 1; dz. ew. nr 1853/8, 1853/9; obręb Łosień

o r z e k a m

- I. Stwierdzić brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko przedsięwzięcia pn.: „Budowa instalacji odazotowania spalin na potrzeby instalacji energetycznego spalania paliw Elektrociepłowni położonej na terenie JSW KOKS S.A. Koksownia Przyjaźń w Dąbrowie Górniczej” przewidzianego do realizacji w Dąbrowie Górniczej, ul. Koksownicza 1; dz. ew. nr 1853/8, 1853/9; obręb Łosień
- II. Określić istotne warunki korzystania ze środowiska w fazie eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia, ze szczególnym uwzględnieniem konieczności ochrony cennych wartości przyrodniczych, zasobów naturalnych i zabytków oraz ograniczenia uciążliwości dla terenów sąsiednich:
 1. Stanowisko rozładunku wody amoniakalnej wyposażyć w szczelną, betonową nawierzchnię z wpustami do zbierania ewentualnych wycieków.
 2. Wody opadowe i roztopowe ze stanowiska rozładunku wody amoniakalnej oraz ewentualne wycieki z tego stanowiska powstałe np. w przypadku rozszczelnienia cysterny lub innej sytuacji awaryjnej odprowadzić do szczelnego zbiornika i w zależności od ich jakości kierować do przyzakładowej oczyszczalni ścieków lub gdy nie będą spełniać wymagań przekazywać do zagospodarowania specjalistycznej firmie zajmującej się ich utylizacją.
 3. Wodę amoniakalną gromadzić w zbiorniku magazynowym o pojemności ok. 10 m³, wykonanym ze stali nierdzewnej, o konstrukcji dwupłaszczowej zapobiegającej przedostaniu się substancji do środowiska w przypadku jego uszkodzenia lub rozszczelnienia.
 4. Proces przeładunku i magazynowania wody amoniakalnej oraz jej dozowania do układu odazotowania spalin prowadzić przy zastosowaniu poniższych rozwiązań:

- rozładunek cysterny prowadzić za pomocą elastycznych węży rozładowniczych z wykorzystaniem tzw. wahadła gazowego (bez emisji par amoniaku do powietrza),
- stanowisko rozładunku wody amoniakalnej wyposażać w złącze zrywne, które wyeliminuje zagrożenia wycieku reagenta w czasie ewentualnego zerwania połączenia pomiędzy węzem rozładunkowym, a rurociągiem,
- wodny roztwór amoniaku podawać do układu odazotowania za pomocą układów szczelnych rurociągów.

5. W trakcie normalnej pracy instalacja SCR nie będzie generowała ścieków przemysłowych.

U z a s a d n i e n i e

Spółka JSW KOKS S.A., ul. Pawliczka 1, 41-800 Zabrze, działając przez pełnomocnika Pana Marka Rogalę (Comstal Sp. z o.o.), wystąpiła do Prezydenta Miasta Dąbrowy Górniczej z wnioskiem z dnia 20.10.2021r. w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pn.: „Budowa instalacji odazotowania spalin na potrzeby instalacji energetycznego spalania paliw Elektrociepłowni położonej na terenie JSW KOKS S.A. Koksownia Przyjaźń w Dąbrowie Górniczej” przewidzianego do realizacji w Dąbrowie Górniczej, ul. Koksownicza 1; dz. ew. nr 1853/8, 1853/9; obręb Łosień

Zgodnie z wezwaniem WOŚ.II.6220.24.2021.OL z dn. 10.11.2021r. ww. wniosek został uzupełniony przez Inwestora przy piśmie z dn. 10.11.2021r. (data wpływu do tut. Organu 15.11.2021r.).

Zgodnie z art.71 ust.2 Ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (zwanej dalej *ustawą OOS*), uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wymagane dla planowanych:

1. przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko;
2. przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

W oparciu o art.71 ust.2 pkt 2 *ustawy OOS* oraz §3 ust.2 pkt 1 w związku z §2 ust.1 pkt 3 *Rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko*, przedmiotowe przedsięwzięcie zaliczane jest do mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, tj.:

- polegające na rozbudowie, przebudowie lub montażu realizowanego lub zrealizowanego przedsięwzięcia wymienionego w §2 ust.1 w/w *Rozporządzenia* (tj. elektrownie konwencjonalne, elektrociepłownie lub inne instalacje do spalania paliw w rozumieniu § 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 1 marca 2018 r. w sprawie standardów emisyjnych dla niektórych rodzajów instalacji, źródeł spalania paliw oraz urządzeń spalania lub współspalania odpadów (Dz. U. z 2019 r. poz. 1806) z wyłączeniem odpadów niebędących biomasą w rozumieniu § 2 pkt 1 tego rozporządzenia, w celu wytwarzania energii elektrycznej lub ciepłej, o mocy cieplnej nie mniejszej niż 300 MW rozumianej jako ilość energii wprowadzonej w paliwie do instalacji w jednostce czasu przy nominalnym obciążeniu tych instalacji;) i niespełniające kryteriów, o których mowa w §2 ust.2 pkt 1 w/w *Rozporządzenia*.

Zgodnie z art.75 ust.1 pkt 4 *ustawy OOS* organem właściwym do wydania decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowego przedsięwzięcia jest prezydent miasta.

Wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach następuje przed uzyskaniem jednej z decyzji wymienionej w art.72 ust.1 *ustawy OOS*. Wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach następuje także przed dokonaniem zgłoszenia budowy lub wykonania robót budowlanych oraz zgłoszenia zmiany sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części na podstawie ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (art.72 ust.1a *Ustawy OOS*).

Realizacja przedsięwzięcia, zgodnie z wnioskiem, związana jest z koniecznością uzyskania decyzji o pozwoleniu na budowę, decyzji o zatwierdzeniu projektu budowlanego oraz decyzji o pozwoleniu na wznowienie robót budowlanych - wydawanych na podstawie ustawy Prawo budowlane oraz decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu - wydawanej na podstawie ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wnioskodawca załączył w myśl art. 74 ust. 1 *Ustawy OOS*:

- kartę informacyjną przedsięwzięcia;
- poświadczoną przez właściwy organ kopię mapy ewidencyjnej obejmującej przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz przewidywany obszar, o którym mowa w art. 74 ust. 3a zdanie drugie *Ustawy OOS*,
- mapę, w postaci papierowej oraz elektronicznej, w skali zapewniającej czytelność przedstawionych danych z zaznaczonym przewidywanym terenem, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz z zaznaczonym przewidywanym obszarem, o którym mowa w art. 74 ust. 3a zdanie drugie *Ustawy OOS*, wraz z wyznaczoną odległością, o której mowa w art. 74 ust. 3a pkt 1 *Ustawy OOS*.
- wypis z rejestru gruntów, wydany przez organ prowadzący ewidencję gruntów i budynków, pozwalający na ustalenie stron postępowania, zawierający co najmniej numer działki ewidencyjnej oraz, o ile zostały ujawnione: numer jej księgi wieczystej, imię i nazwisko albo nazwę oraz adres podmiotu ewidencyjnego, obejmujący przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz obejmujący obszar, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie.

Ww. materiały Organ pierwszej instancji poddał wnikliwej analizie, opierając się na wiedzy jaką posiada oraz na przepisach prawa materialnego.

Dane o złożonym wniosku zostały umieszczone w publicznie dostępnym wykazie danych o dokumentach zawierających informacje o środowisku i jego ochronie (EKOPORTAL) prowadzonym przez Prezydenta Miasta Dąbrowy Górniczej oraz w systemie „Baza danych o ocenach oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz strategicznych ocenach oddziaływania na środowisko” prowadzonym przez Generalną Dyрекcję Ochrony Środowiska.

Dla ustalenia kręgu stron postępowania w ramach rozpatrywania sprawy zastosowano art.28 Kodeksu postępowania administracyjnego uznający za stronę każdego, czyjego interesu prawnego lub obowiązku dotyczy postępowanie albo kto żąda czynności organu ze względu na swój interes prawny lub obowiązek, oraz przepisy prawa materialnego – art. 74 ust. 3a *Ustawy OOS*, który stanowi, że stroną postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wnioskodawca oraz podmiot, któremu przysługuje prawo rzeczowe do nieruchomości znajdującej się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie w wariantcie zaproponowanym przez wnioskodawcę. Przez obszar ten rozumie się:

- przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz obszar znajdujący się w odległości 100 m od granic tego terenu;
- działki, na których w wyniku realizacji, eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia zostałyby przekroczone standardy jakości środowiska, lub

- działki znajdujące się w zasięgu znaczącego oddziaływania przedsięwzięcia, które może wprowadzić ograniczenia w zagospodarowaniu nieruchomości, zgodnie z jej aktualnym przeznaczeniem.

Z analizy materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie (w tym karty informacyjnej przedsięwzięcia oraz załączników mapowych) wynika, że ewentualne oddziaływanie ponadnormatywne przedsięwzięcia zamknie się w granicach nieruchomości na których będzie realizowane przedsięwzięcie.

Uwzględniając powyższe, za strony przedmiotowego postępowania tut. Organ uznał: inwestora, właścicieli nieruchomości, na których planuje się realizację przedsięwzięcia oraz właścicieli nieruchomości zlokalizowanych w obszarze znajdującym się w odległości 100m od granic terenu, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie.

Wypełniając dyspozycję art. 61 §4 KPA pismem WOŚ.II.6220.24.2021.OL z dnia 22.11.2021r. strony postępowania zostały poinformowane o wszczęciu postępowania administracyjnego, a także o prawie do zapoznania się z aktami sprawy oraz zgłaszania uwag i wniosków.

Zgodnie z art.80 ust.2 *ustawy OOS*, właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony.

Dla przedmiotowego terenu, na którym planuje się realizację ww. przedsięwzięcia brak jest obowiązującego planu zagospodarowania przestrzennego miasta.

Organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, stwierdza w drodze postanowienia obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko (art. 63 ust. 1 *Ustawy OOS*). W przypadku gdy nie została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach właściwy organ stwierdza brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Decyzja ta wydawana jest po uzyskaniu opinii, o których mowa w art. 64 ust. 1 *Ustawy OOS* – art. 84 ust. 1 *Ustawy OOS*.

W ww. decyzji właściwy organ może określić warunki lub wymagania, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. b lub c *Ustawy OOS*, lub nałożyć obowiązek działań, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 2 lit. b lub c *Ustawy OOS* (art. 84 ust. 1a *Ustawy OOS*).

W świetle powyższego, Organ I instancji pismem znak WOŚ.II.6220.24.2021.OL z dnia 25.11.2021r., wystąpił o opinię do: regionalnego dyrektora ochrony środowiska, państwowego powiatowego inspektora sanitarnego, organu właściwego do wydania oceny wodnoprawnej, o której mowa w przepisach ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne, organu właściwego do wydania pozwolenia zintegrowanego na podstawie ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska.

Przedmiotowe przedsięwzięcie będzie związane z instalacją energetycznego spalania paliw. W/w instalacja z uwagi na swoją moc wynoszącą powyżej 50MW zalicza się do mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości, są to instalacje o których mowa w art.201 *Ustawy POŚ* (pkt 1.1 *Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 27 sierpnia 2014 r. w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości* (Dz.U. z 2014 poz.1169). Organem właściwym do wydania pozwolenia zintegrowanego dla

przedmiotowej instalacji jest Marszałek Województwa Śląskiego, w myśl art.378 ust.2a *Ustawy POŚ*.

Organ zasięgając opinii przedłożył (art. 64 ust. 2 *Ustawy OOŚ*):

- wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach;
- kartę informacyjną przedsięwzięcia wraz z uzupełnieniem;
- informację o braku obowiązującego planu zagospodarowania przestrzennego miasta.

Zgodnie z art. 64 ust. 2a *Ustawy OOŚ* tut. Organ przedłożył także regionalnemu dyrektorowi ochrony środowiska oświadczenie, że wnioskodawca nie jest podmiotem zależnym od jednostki samorządu terytorialnego, dla której organem wykonawczym w rozumieniu art. 24m ust. 2 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym jest organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach tj. Prezydent Miasta Dąbrowy Górniczej.

Organy opiniujące zajęły następujące stanowiska w sprawie:

- Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach postanowieniem WOŚ.4220.756.2021.MP1.1 z dn. 14.12.2021r wyraził opinię, że dla przedmiotowego przedsięwzięcia nie istnieje konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko.
- Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Gliwicach PGW Wody Polskie pismem znak GL.RZŚ.435.114.2021.AS z dn. 15.12.2021r. (data wpływu 21.12.2021r.) wyraził opinię, że dla przedmiotowego przedsięwzięcia nie ma potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, wskazał jednocześnie na konieczność określenia w decyzji warunków realizacji przedsięwzięcia.
- Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Dąbrowie Górniczej pismem z dnia 16.12.2021r. znak NS/ZNS/523.601.5810.39/2021, stwierdził brak konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko
- Marszałek Województwa Śląskiego pismem znak OS-WS.KW-00102/21 z dnia 13.12.2021r. stwierdził, że dla przedmiotowego przedsięwzięcia nie jest wymagana opinia Marszałka Województwa Śląskiego, jako organu właściwego do wydania pozwolenia zintegrowanego, o której mowa w art. 64 ust. 1 pkt 3 ustawy OOŚ.

W myśl art. 85 ust. 2 pkt 2 *Ustawy OOŚ* uzasadnienie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, niezależnie od wymagań wynikających z przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego, powinno zawierać (w przypadku gdy nie została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko) informacje o uwarunkowaniach, o których mowa w art. 63 ust. 1 *Ustawy OOŚ*, uwzględnionych przy stwierdzaniu braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Organ ochrony środowiska właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydając przedmiotową decyzję uwzględnił opinię RDOŚ, PPIS, Dyrektora RZGW w Gliwicach PGW Wody Polskie, oraz niżej wymienione uwarunkowania (art.85 ust.2 pkt 2 w związku z art.63 ust.1 *Ustawy OOŚ*), tj.:

1. rodzaj i charakterystykę przedsięwzięcia, z uwzględnieniem:

- a. skali przedsięwzięcia i wielkości zajmowanego terenu oraz ich wzajemnych proporcji, a także istotnych rozwiązań charakteryzujących przedsięwzięcie,
- b. powiązań z innymi przedsięwzięciami, w szczególności kumulowania się oddziaływań przedsięwzięć realizowanych i zrealizowanych, dla których została wydana decyzja

- o środowiskowych uwarunkowaniach, znajdujących się na terenie, na którym planuje się realizację przedsięwzięcia, oraz w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia lub których oddziaływania mieszczą się w obszarze oddziaływania planowanego przedsięwzięcia w zakresie, w jakim ich oddziaływania mogą prowadzić do skumulowania oddziaływań z planowanym przedsięwzięciem,
- c. różnorodności biologicznej, wykorzystywania zasobów naturalnych, w tym gleby, wody i powierzchni ziemi,
 - d. emisji i występowania innych uciążliwości,
 - e. ocenionego w oparciu o wiedzę naukową ryzyka wystąpienia poważnych awarii lub katastrof naturalnych i budowlanych, przy uwzględnieniu używanych substancji i stosowanych technologii, w tym ryzyka związanego ze zmianą klimatu,
 - f. przewidywanych ilości i rodzaju wytwarzanych odpadów oraz ich wpływu na środowisko, w przypadkach gdy planuje się ich powstawanie,
 - g. zagrożenia dla zdrowia ludzi, w tym wynikającego z emisji;
2. usytuowanie przedsięwzięcia, z uwzględnieniem możliwego zagrożenia dla środowiska, w szczególności przy istniejącym i planowanym użytkowaniu terenu, zdolności samooczyszczania się środowiska i odnawiania się zasobów naturalnych, walorów przyrodniczych i krajobrazowych oraz uwarunkowań miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego - uwzględniające:
- a. obszary wodno-błotne, inne obszary o płytkim zaleganiu wód podziemnych, w tym siedliska łąkowe oraz ujścia rzek,
 - b. obszary wybrzeży i środowisko morskie,
 - c. obszary górskie lub leśne,
 - d. obszary objęte ochroną, w tym strefy ochronne ujęć wód i obszary ochronne zbiorników wód śródlądowych,
 - e. obszary wymagające specjalnej ochrony ze względu na występowanie gatunków roślin, grzybów i zwierząt lub ich siedlisk lub siedlisk przyrodniczych objętych ochroną, w tym obszary Natura 2000, oraz pozostałe formy ochrony przyrody,
 - f. obszary, na których standardy jakości środowiska zostały przekroczone lub istnieje prawdopodobieństwo ich przekroczenia,
 - g. obszary o krajobrazie mającym znaczenie historyczne, kulturowe lub archeologiczne,
 - h. gęstość zaludnienia,
 - i. obszary przylegające do jezior,
 - j. uzdrowiska i obszary ochrony uzdrowiskowej,
 - k. wody i obowiązujące dla nich cele środowiskowe;
3. rodzaj, cechy i skalę możliwego oddziaływania rozważanego w odniesieniu do kryteriów wymienionych w pkt 1 i 2 oraz w art. 62 ust. 1 pkt 1 Ustawy OOS, wynikające z:
- a. zasięgu oddziaływania - obszaru geograficznego i liczby ludności, na którą przedsięwzięcie może oddziaływać,
 - b. transgranicznego charakteru oddziaływania przedsięwzięcia na poszczególne elementy przyrodnicze,
 - c. charakteru, wielkości, intensywności i złożoności oddziaływania, z uwzględnieniem obciążenia istniejącej infrastruktury technicznej oraz przewidywanego momentu rozpoczęcia oddziaływania,
 - d. prawdopodobieństwa oddziaływania,
 - e. czasu trwania, częstotliwości i odwracalności oddziaływania,
 - f. powiązań z innymi przedsięwzięciami, w szczególności kumulowania się oddziaływań przedsięwzięć realizowanych i zrealizowanych, dla których została wydana decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach, znajdujących się na terenie, na którym planuje się

realizację przedsięwzięcia, oraz w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia lub których oddziaływania mieszczą się w obszarze oddziaływania planowanego przedsięwzięcia - w zakresie, w jakim ich oddziaływania mogą prowadzić do skumulowania oddziaływań z planowanym przedsięwzięciem,

g. możliwości ograniczenia oddziaływania.

Organ I instancji, analizując dowody w sprawie (m.in. kartę informacyjną przedsięwzięcia wraz z uzupełnieniem oraz załączniki mapowe) oraz opinie RDOŚ, PPIS, Dyrektora RZGW w Gliwicach PGW Wody Polskie, odstąpił od konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko, wziąwszy pod uwagę charakter przedsięwzięcia, skalę, miejsce lokalizacji oraz wiążące się z eksploatacją przedsięwzięcia emisje, a także zastosowane zabezpieczenia ochrony środowiska w tym zdrowia.

Po zapoznaniu się z przedłożonymi dokumentami stwierdzono, że realizowane przedsięwzięcie leży:

- poza obszarami wodno-błotnymi, poza obszarami wybrzeży,
- poza obszarami góorskimi lub leśnymi, poza obszarami objętymi ochroną,
- poza obszarami wymagającymi specjalnej ochrony ze względu na występowanie gatunków roślin i zwierząt lub ich siedlisk lub siedlisk przyrodniczych objętych ochroną, w tym obszary Natura 2000 oraz pozostałe formy ochrony przyrody,
- poza obszarami o krajobrazie mającym znaczenie historyczne, kulturowe lub archeologiczne,
- poza obszarami przylegającymi do jezior,
- poza uzdrowiskami i obszarami ochrony uzdrowiskowej,
- poza obszarami objętymi ochroną, w tym poza strefami ochronnymi ujęć wód.

JSW KOKS S.A. na terenie zakładu Koksownia Przyjaźń w Dąbrowie Górniczej prowadzi działalność w zakresie produkcji koksu oraz produktów węgl pochodnych.

Na terenie analizowanego zakładu eksploatowane są następujące instalacje objęte pozwoleniem zintegrowanym wydanym decyzją Wojewody Śląskiego z dnia 30 marca 2007 r. o numerze ŚR-III-6618/PZ/133/10/07 wraz z późniejszymi zmianami, tj.:

- instalacja do produkcji koksu,
- instalacja do oczyszczania ścieków,
- składowisko odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne,
- instalacje energetycznego spalania paliw tj.:
 - Elektrociepłownia o mocy cieplnej wprowadzonej w paliwie 80 MW_t i mocy elektrycznej 21 MW_e,
 - Elektrownia o mocy cieplnej wprowadzonej w paliwie 186 MW_t i mocy elektrycznej 71 MW_e,

oraz instalacja powiązana technologicznie z ww. instalacjami tj. kotłownia rezerwowa – szczytowa Koksowni Przyjaźń o łącznej mocy cieplnej wprowadzonej w paliwie 35,2 MW.

Planowane do realizacji przedsięwzięcie dotyczy wyłącznie instalacji energetycznego spalania paliw tzw. Elektrociepłowni i nie będzie wpływało na charakterystykę i warunki funkcjonowania innych instalacji eksploatowanych na terenie JSW KOKS S.A. Koksownia Przyjaźń.

Planowana inwestycja polega na doposażeniu kotła parowo – gazowego Elektrociepłowni w instalację odazotowania spalin metodą SCR.

Podstawowym zadaniem projektowanej instalacji będzie redukcja emisji tlenków azotu zawartych w spalinach odprowadzanych z kotła parowo – gazowego do poziomu wynikającego z granicznych wielkości emisyjnych powiązanych z konkluzjami BAT.

Projektowany układ odazotowania spalin metodą SCR z kotła parowego – gazowego będzie składał się z następujących podstawowych elementów:

- stanowiska rozładunku wody amoniakalnej,
- dwupłaszczyznowego zbiornika magazynowego wody amoniakalnej,
- reaktora SCR,
- układów pomp służących do rozładunku wody amoniakalnej z cysterny do zbiornika magazynowego oraz do dozowania wody amoniakalnej do instalacji wtrysku wody amoniakalnej do reaktora,
- układów rurociągów przesyłowych,
- odpowiednich układów kontroli i sterowania pracą instalacji.

Technologia SCR polega na reakcji tlenków azotu NO i NO₂ (NO_x) z reagentem wprowadzonym do strumienia spalin (w analizowanym przypadku będzie to woda amoniakalna). Reakcje te zachodzą na powierzchni katalizatorów, wykorzystujących jako substancje aktywne np. tlenki wanadu, wolframu i tytanu lub inne o analogicznych właściwościach, co zwiększa skuteczność redukcji emisji tlenków azotu. W wyniku reakcji zachodzących w układzie odazotowania spalin z tlenków azotu powstają obojętne dla środowiska woda i azot.

Woda amoniakalna wykorzystywana w procesie katalitycznego odazotowania spalin jako reagent będzie dostarczana na teren JSW KOKS S.A. Koksoownia Przyjaźń cysternami samochodowymi i rozładowywana na stanowisku rozładunku wody amoniakalnej. Proces przeładunku wody amoniakalnej do zbiornika będzie prowadzony z wykorzystaniem tzw. wahadła gazowego, a więc w sposób eliminujący możliwość emisji par amoniaku do powietrza. Stanowisko to będzie wyposażone w szczelną, betonową nawierzchnię z wpustami do zbierania ewentualnych wycieków wody amoniakalnej. Rozładunek cysterny będzie prowadzony za pomocą pompy o wydajności co najmniej 10 m³/h za pomocą elastycznych węży rozładowniczych. Woda amoniakalna gromadzona będzie w zbiorniku magazynowym o pojemności ok. 10 m³, który zapewni zapas reagenta dla kotła parowo – gazowego przez okres minimum 7 dni. Zbiornik zostanie wykonany ze stali nierdzewnej i będzie miał konstrukcję dwupłaszczyznową zapobiegającą przedostaniu się substancji do środowiska w przypadku jego uszkodzenia lub rozszczelnienia.

Ze zbiornika magazynowego za pomocą dwóch pomp dozujących, w tym jednej rezerwowej, wodny roztwór amoniaku będzie kierowany rurociągami naziemnymi prowadzonymi estakadą do układu odazotowania spalin. Woda amoniakalna będzie wprowadzana za pomocą sprężonego powietrza (pod odpowiednim ciśnieniem) za pomocą dysz bezpośrednio do kanału spalin kierowanych do reaktora SCR. W reaktorze tym cząstki reagenta będą reagować na powierzchni wkładów katalitycznych z cząstkami tlenków azotu tworząc azot gazowy i parę wodną.

Spaliny z kotła instalacji oczyszczone z tlenków azotu będą wprowadzane do powietrza istniejącym emitorem o wysokości $h = 90,0$ m i średnicy każdego przewodu $d = 1,8$ m.

W ramach zabudowy układu odazotowania spalin zakłada się również wymianę części kanałów spalin, wykonanie odpowiednich połączeń pomiędzy poszczególnymi elementami instalacji, a także zabudowę wentylatora wspomagającego spalin. Wentylator ten zabudowany zostanie po wschodniej stronie kotłowni, pomiędzy kotłownią, a kominem i będzie miał na celu wspomaganie odprowadzania spalin po przejściu przez układ odazotowania spalin.

Realizacja planowanego przedsięwzięcia nie spowoduje zmian w obecnie prowadzonej w zakładzie gospodarce wodnej - nie ulegną zmianie źródła zaopatrzenia zakładu w wodę, dotychczasowe cele, na które woda jest wykorzystywana, a także wielkości zużycia wody na poszczególne cele.

W instalacji odazotowania spalin metodą SCR nie będzie wykorzystywana woda na cele technologiczne, a więc w wyniku eksploatacji instalacji nie będą powstawały ścieki przemysłowe. Ewentualne powstawanie ścieków przemysłowych może być związane z sytuacją awaryjną tj. np. rozszczelnieniem cysterny dowożącej reagent lub jego wyciekami podczas operacji przeładunku. W takim przypadku woda amoniakalna będzie zbierana wpustami w posadzce stanowiska rozładunkowego i kierowana do zbiornika o pojemności ok. 15 m³. W warunkach normalnego funkcjonowania instalacji wpustami będą zbierane wody opadowe i roztopowe z obszaru stanowiska rozładunkowego. Dalsze zagospodarowanie wód zgromadzonych w tym zbiorniku będzie uzależnione od ich jakości określanej na podstawie ich odczynu (pH). Odczyn wód zgromadzonych w zbiorniku będzie mierzony i w przypadku pH zbliżonego do neutralnego (wody niezanieczyszczone w sposób znaczący wodą amoniakalną) będą one kierowane kanalizacją deszczowo – przemysłową do zakładowej oczyszczalni ścieków deszczowo – przemysłowych. W sytuacji, gdy pomiar odczynu wskaże na zanieczyszczenie wód zgromadzonych w zbiorniku wodą amoniakalną zawartość zbiornika będzie odpompowywana i przekazywana do zagospodarowania specjalistycznej firmie. Mając na uwadze ww. rozwiązania oraz fakt, że planuje się zastosowanie szczelnego betonowego podłoża zabezpieczającego grunt pod stanowiskiem postojowym autocysterny w trakcie rozładunku oraz pod stacją pomp rozładunkowych i dystrybucyjnych wody amoniakalnej oraz zastosowanie dwupłaszczyznowego zbiornika do jej magazynowania, planowane zamierzenie nie będzie stwarzało zagrożenia zanieczyszczenia środowiska gruntowo-wodnego.

Z karty informacyjnej przedsięwzięcia wynika, że planowane przedsięwzięcie związane będzie z emisją hałasu podczas prowadzonych prac budowlanych i montażowych. Hałas będzie generowany głównie przez maszyny budowlane oraz samochody dowożące materiał. Emisja będzie miała charakter okresowy i uciążliwości z nią związane ustaną wraz z zakończeniem ww. prac. Po realizacji planowanego przedsięwzięcia istniejące źródła emisji hałasu z zakładu JSW KOKS S.A. Koksownia Przyjaźń, w tym z instalacji energetycznego spalania paliw Elektrociepłowni, nie ulegną zmianie – nie zmieniają się ich parametry akustyczne i warunki pracy. W wyniku zabudowy instalacji odazotowania spalin powstaną, nowe, niewielkie źródła hałasu pracujące w otwartej przestrzeni tj.: pompa rozładunkowa wody amoniakalnej, dwie pompy podawcze wody amoniakalnej ze zbiornika magazynowego do układu odazotowania spalin, w tym jedna rezerwowa (zawsze pracuje tylko jedna), wentylator wspomagający spalin. Po analizie przedstawionych w karcie informacji (w tym obliczeń), należy stwierdzić, że praca ww. dodatkowych urządzeń wraz z istniejącymi urządzeniami nie spowoduje na etapie eksploatacji przedsięwzięcia przekroczeń dopuszczalnego poziomu hałasu na terenach podlegających ochronie akustycznej (najbliższej znajdująca się zabudowa mieszkaniowo-usługowa zlokalizowana jest ok. 530 m od planowanego zamierzenia).

Z karty wynika również, że realizacja planowanego przedsięwzięcia wiązała będzie się z niewielkimi emisjami do powietrza. W zakresie emisji do powietrza wyróżnić można wyłącznie emisję niezorganizowaną, która będzie pochodziła ze spalania paliw w pojazdach samochodowych oraz maszynach budowlanych. Zabudowa instalacji SCR wiąże się ze znacznym ograniczeniem emisji tlenków azotu powstałych w trakcie spalania gazu koksowniczego w kotle parowo gazowym, co bezpośrednio przekłada się na zmniejszenie negatywnego oddziaływania JSW KOKS S.A. Oddział Przyjaźń na środowisko. Emisje substancji gazowych w trakcie eksploatacji instalacji SCR do powietrza będą ograniczone poprzez: rozładunek cysterny prowadzony za pomocą elastycznych węży rozładunkowych z wykorzystaniem tzw. wahadła gazowego (bez emisji par amoniaku do powietrza), wyposażenie stanowiska rozładunku wody amoniakalnej w złącze zrywne, które wyeliminuje zagrożenia wycieku reagenta w czasie ewentualnego zerwania połączenia pomiędzy węzłem rozładunkowym, a rurociągiem, podawanie wodnego roztwór amoniaku do układu odazotowania za pomocą układów szczelnych rurociągów, zastosowanie dwupłaszczyznowego zbiornika magazynowego wody amoniakalnej, zatrzymującego ewentualny wyciek w przestrzeni między płaszczyzną, zastosowanie systemu analizy spalin, pozwalającego na kontrolę emisji

tlenków azotu i amoniaku pochodzącego z procesu odazotowania. Ponadto ograniczenie emisji będzie miało miejsce poprzez wyłączanie silników pojazdów będących źródłem emisji nieorganicznej w trakcie ich postoju i rozładunku. Planowane przedsięwzięcie nie spowoduje zmiany charakterystyki analizowanego źródła emisji (kotła instalacji elektrociepłowni) tj. parametrów emitora, wielkości przepływu gazów itp. Spaliny z kotła odprowadzane będą w dalszym ciągu do powietrza emitorem E-17a o wysokości $h=90,0$ m i średnicy wylotu $d=1,8$ m. Przedmiotowa instalacja będzie spełniała wymagania emisyjne spalin, które określone są w konkluzji BAT. Mając na uwadze powyższe należy stwierdzić, że etap eksploatacji instalacji nie będzie powodował przekroczeń dopuszczalnych stężeń substancji w powietrzu, będzie natomiast przekładał się na zmniejszenie emisji substancji szkodliwych do powietrza. Zabudowa projektowanej instalacji odazotowania spalin spowoduje ograniczenie emisji tlenków azotu z analizowanego kotła o ok. 71,31 Mg/rok.

Przedmiotowe przedsięwzięcie nie będzie stanowiło zagrożenia dla środowiska ze względu na ilość i rodzaj wytwarzanych odpadów, pod warunkiem prowadzenia gospodarki odpadami, zgodnej z obowiązującymi przepisami w zakresie gospodarki odpadami oraz przepisami szczegółowymi.

Na podstawie baz danych będących w dyspozycji Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Katowicach stwierdzono, iż przedmiotowe przedsięwzięcie jest planowane do zrealizowania poza obszarowymi i punktowymi formami ochrony przyrody. Inwestycja realizowana będzie na terenie, na którym nie występują obszary: wodno-błotne oraz inne obszary o płytkim zaleganiu wód podziemnych, leśne, obszary objęte ochroną (w tym strefy ochronne ujęć wód i obszary ochronne zbiorników wód śródlądowych), obszary wymagające specjalnej ochrony ze względu na występowanie gatunków roślin, grzybów i zwierząt lub ich siedlisk lub siedlisk przyrodniczych objętych ochroną, w tym obszary Natura 2000 oraz pozostałe formy ochrony przyrody, jeziora, uzdrowiska i obszary ochrony uzdrowiskowej, obszary o krajobrazie mającym znaczenie historyczne, kulturowe lub archeologiczne. Najbliższy obszar Natura 2000 – Łąki Dąbrowskie PLH240041, znajduje się w odległości ok. 2,9 km od planowanego zamierzenia. Dla ww. obszaru jest ustanowiony plan zadań ochronnych (Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach z dnia 22 listopada 2019 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Łąki Dąbrowskie PLH240041). Przedmiotowa inwestycja nie będzie źródłem zidentyfikowanych zagrożeń dla przedmiotów ochrony, nie wpłynie na możliwość osiągnięcia celów działań ochronnych, ani nie wpłynie na realizację zaplanowanych działań ochronnych.

Planowane przedsięwzięcie znajduje się na terenie Głównego Zbiornika Wód Podziemnych o nr 454 – Zbiornik Olkusz-Zawiercie i jego planowanego obszaru ochronnego. Zlokalizowane jest poza terenami ochrony pośredniej stref ochronnych ujęć wody, obszarami ochrony przyrody oraz zagrożenia powodziowego. Analizowane przedsięwzięcie położone jest w zasięgu jednolitej części wód powierzchniowych o nazwie Boberek o kodzie: PLRW20005212889 oraz Biała Przemsza od Ryczówka do Koziego Brodu o kodzie PLRW20008212859 oraz w zasięgu jednolitej części wód podziemnych o kodzie PLGW2000130. Zakres planowanego przedsięwzięcia nie wpłynie negatywnie na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych, o których jest mowa w art. 59 i 61 ustawy z dnia 20 lipca 2017r. Prawo wodne, a ustanowionych w „Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły” przyjętym rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 18 października 2016r. (Dz. U. 2016 poz. 1911 i poz. 1958).

Ze względu na znaczną odległość inwestycji od granicy Państwa (ok. 70 km w linii prostej od planowanego zamierzenia), nie będą występowały oddziaływania transgraniczne. Biorąc pod uwagę lokalizację, parametry eksploatowanego przedsięwzięcia, należy stwierdzić że oddziaływania skumulowane nie będą powstawały. Z uwagi na prognozowane oddziaływania planowane przedsięwzięcie nie będzie wpływało na zmiany klimatu.

Z uwagi na zakres planowanej inwestycji, etap jej realizacji nie będzie źródłem znaczących oddziaływań na poszczególne elementy środowiska. Inwestor realizujący przedsięwzięcie jest obowiązany uwzględnić ochronę środowiska w trakcie realizacji inwestycji, a w szczególności ochronę gleby, zieleni, naturalnego ukształtowania terenu i stosunków wodnych (zgodnie z art. 75 ustawy *Prawo ochrony środowiska*).

Zgodnie z art. 10 § 1 KPA pismem WOŚ-II.6220.24.2021.OL z dn. 12.01.2022r. strony zostały poinformowane o zakończeniu postępowania wyjaśniającego i dowodowego w przedmiotowej sprawie oraz o możliwości wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów przed wydaniem decyzji. W wyznaczonym w ww. obwieszczeniu terminie, od stron biorących udział w postępowaniu nie wpłynęły żadne uwagi, wnioski ani zastrzeżenia.

Uwzględniając usytuowanie, rodzaj i charakterystykę przedsięwzięcia oraz przewidywane oddziaływania, orzeczono jak w sentencji.

Charakterystykę przedsięwzięcia stanowi załącznik do niniejszej decyzji.

P o u c z e n i e

- Od niniejszej decyzji przysługuje prawo wniesienia odwołania do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach za pośrednictwem Prezydenta Miasta Dąbrowy Górniczej, w terminie 14 dni od daty jej otrzymania (art. 127 §1 i §2, art. 129 §1 i §2 Kodeksu postępowania administracyjnego)
- W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna (art.127a Kodeksu postępowania administracyjnego)
- Decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach dołącza się do wniosku o wydanie decyzji, o których mowa w art.72 ust.1 Ustawy OOS, oraz zgłoszenia, o którym mowa w art.72 ust.1a Ustawy OOS. Złożenie wniosku lub dokonanie zgłoszenia powinno nastąpić w terminie 6 lat od dnia, w którym decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach stała się ostateczna. Złożenie wniosku lub dokonanie zgłoszenia może nastąpić w terminie 10 lat od dnia, w którym decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach stała się ostateczna, o ile strona, która złożyła wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, lub podmiot, na który została przeniesiona ta decyzja, otrzymali, przed upływem terminu 6 lat od organu, który wydał decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach w pierwszej instancji, stanowisko, że aktualne są warunki realizacji przedsięwzięcia określone w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Zajęcie stanowiska następuje na wniosek uwzględniający informacje na temat stanu środowiska i możliwości realizacji warunków wynikających z decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Wniosek, o którym mowa wyżej, składa się do organu nie wcześniej niż po upływie 5 lat od dnia, w którym decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach stała się ostateczna. Zajęcie stanowiska następuje w drodze postanowienia, na które przysługuje zażalenie.
- W myśl art. 86 Ustawy OOS, decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wiąże organy:
 1. wydające decyzje określające warunki korzystania ze środowiska w zakresie, w jakim ma być uwzględniona przy wydawaniu tych decyzji;
 2. wydające decyzje, o których mowa w art. 72 ust. 1 Ustawy OOS;
 3. przyjmujące zgłoszenia, o których mowa w art. 72 ust. 1a Ustawy OOS.

- Zgodnie z art. 76 ust. 4 Ustawy Prawo ochrony środowiska, na 30 dni przed terminem oddania do użytkowania nowo zbudowanego lub przebudowanego obiektu budowlanego, zespołu obiektów lub instalacji realizowanych jako przedsięwzięcie mogące znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, inwestor jest obowiązany poinformować wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska o planowanym terminie:
 1. oddania do użytkowania nowo zbudowanego lub przebudowanego obiektu budowlanego, zespołu obiektów lub instalacji;
 2. zakończenia rozruchu instalacji, jeżeli jest on przewidywany.

Zgodnie z zapisami Ustawy z dn. 16.11.2006 r. o opłacie skarbowej (tekst jednolity Dz.U. z 2021 poz.1923 z późn. zm.), pobrano opłatę skarbową za wydanie decyzji w wysokości 205zł oraz od złożonego pełnomocnictwa w wysokości 17zł (potwierdzenia wpłaty gotówkowej z dn. 25.10.2021r. w aktach sprawy)

Załącznik:

1. Charakterystyka przedmiotowego przedsięwzięcia

z up. Prezydenta Miasta
Naczelnik
Wydziału Ochrony Środowiska
Marcin Janik

Otrzymują:

1. Pan Marek Rogala, Comstal Sp. z o.o., ul. Kasprzaka 74c, 41-303 Dąbrowa Górnicza
- ✓ 2. JSW KOKS S.A., ul. Pawliczka 1, 41-800 Zabrze
- ✓ 3. JSW KOKS S.A., ul. Koksownicza 1, 41-523 Dąbrowa Górnicza
4. Skarb Państwa – Prezydent Miasta Dąbrowy Górniczej ul. Graniczna 21, 41 – 300 Dąbrowa Górnicza

Do wiadomości:

- ✓ 1. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska, Pl. Grunwaldzki 8 – 10, 40 – 127 Katowice
- ✓ 2. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny, ul. Kościuszki 58, 42 – 500 Będzin
3. Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Gliwicach PGW WP, ul. Sienkiewicza 2, 44 – 100 Gliwice

Załącznik Nr 1

do decyzji Prezydenta Miasta Dąbrowy Górniczej z dnia 02.02.2022r. nr WOŚ-II.6220.24.2021.OL o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pn.: „Budowa instalacji odazotowania spalin na potrzeby instalacji energetycznego spalania paliw Elektrociepłowni położonej na terenie JSW KOKS S.A. Koksownia Przyjaźń w Dąbrowie Górniczej” przewidzianego do realizacji w Dąbrowie Górniczej, ul. Koksownicza 1; dz. ew. nr 1853/8, 1853/9; obręb Łosień

Planowane przedsięwzięcie będzie realizowane na terenie zakładu JSW KOKS S.A. Koksownia Przyjaźń w Dąbrowie Górniczej, w jego północnej części, na części działek o numerach ewidencyjnych 1853/8 i 1853/9 (obręb Łosień).

Najbliższa zabudowa mieszkaniowa znajduje się w znacznej odległości względem terenu realizacji przedsięwzięcia i jest to:

- w odległości około 530 m na północ - zabudowa mieszkaniowa z możliwością lokalizacji uzupełniających usług nieuciążliwych i zabudowa zagrodowa przy ulicy Gołonoskiej i Ornej,
- w odległości około 670 m na północ - zabudowa mieszkaniowa z możliwością lokalizacji uzupełniających usług nieuciążliwych i zabudowa zagrodowa przy ulicy Łaskowej,
- w odległości około 1 500 m na południowy - zachód - zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna przy ulicy Głównej,
- w odległości około 2 000 m na wschód - zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna przy ulicy Białej Przemyszy, Ziółowej i Górnej.

Przedsięwzięcie realizowane będzie na terenie istniejącego zakładu produkcyjnego, od wielu lat wykorzystywanego przemysłowo. Teren ten częściowo jest utwardzony, a częściowo porośnięty roślinnością niską typową dla obszarów przekształconych antropogenicznie (roślinność trawiasta). Planowane przedsięwzięcie będzie związane z koniecznością wycinki dwóch drzew, które będą kolidować z planowanymi obiektami. Teren realizacji inwestycji nie jest objęty zapisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego

JSW KOKS S.A. na terenie zakładu Koksownia Przyjaźń w Dąbrowie Górniczej prowadzi działalność w zakresie produkcji koksu oraz produktów węgl pochodnych.

Na terenie analizowanego zakładu eksploatowane są następujące instalacje objęte pozwoleniem zintegrowanym wydanym decyzją Wojewody Śląskiego z dnia 30 marca 2007 r. o numerze ŚR-III-6618/PZ/133/10/07 wraz z późniejszymi zmianami, tj.:

- instalacja do produkcji koksu,
- instalacja do oczyszczania ścieków,
- składowisko odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne,
- instalacje energetycznego spalania paliw tj.:
 - Elektrociepłownia o mocy cieplnej wprowadzonej w paliwie 80 MW_t i mocy elektrycznej 21 MW_e,
 - Elektrownia o mocy cieplnej wprowadzonej w paliwie 186 MW_t i mocy elektrycznej 71 MW_e,

oraz instalacja powiązana technologicznie z ww. instalacjami tj. kotłownia rezerwowo – szczytowa Koksowni Przyjaźń o łącznej mocy cieplnej wprowadzonej w paliwie 35,2 MW.

Planowane do realizacji przedsięwzięcie dotyczy wyłącznie instalacji energetycznego spalania paliw tzw. Elektrociepłowni i nie będzie wpływało na charakterystykę i warunki funkcjonowania innych instalacji eksploatowanych na terenie JSW KOKS S.A. Koksownia Przyjaźń.

Instalacja energetycznego spalania paliw tzw. Elektrociepłownia składa się z jednego kotła parowo – gazowego opalanego gazem koksowniczym i gazem nadmiarowym z procesu suchego chłodzenia koksu o mocy cieplnej wprowadzonej w paliwie 80 MW_t. Z kotłem tym współpracuje turbosespół wytwarzający energię elektryczną o mocy elektrycznej 21 MW_e.

W celu dostosowania kotła parowo – gazowego Elektrociepłowni do spełnienia granicznych wielkości emisyjnych tlenków azotu wynikających z konkluzji BAT w ramach przedmiotowego przedsięwzięcia kocioł ten zostanie doposażony w instalację odazotowania spalin metodą SCR. Realizacja tej inwestycji pozwoli ograniczyć emisję tlenków azotu, a tym samym oddziaływanie całej instalacji na stan jakości powietrza. Planowane przedsięwzięcie jest związane z koniecznością dostosowania instalacji do wymogów przepisów prawnych i ma charakter proekologiczny.

W ramach przedmiotowego przedsięwzięcia planowane jest doposażenie istniejącego kotła parowo – gazowego w nową instalację odazotowania spalin metodą SCR. Projektowany układ odazotowania spalin metodą SCR z kotła parowego – gazowego będzie składał się z następujących podstawowych elementów:

- stanowiska rozładunku wody amoniakalnej,
- dwupłaszczowego zbiornika magazynowego wody amoniakalnej,
- reaktora SCR,
- układów pomp służących do rozładunku wody amoniakalnej z cysterny do zbiornika magazynowego oraz do dozowania wody amoniakalnej do instalacji wtrysku wody amoniakalnej do reaktora,
- układów rurociągów przesyłowych,
- odpowiednich układów kontroli i sterowania pracą instalacji.

Dodatkowo w związku z doposażeniem kotła w nową instalację odazotowania spalin przewiduje się zabudowę wspomagającego wentylatora spalin zlokalizowanego przed kominem odprowadzającym gazy do powietrza. Wentylator ten wspomagał będzie przepływ spalin zapewniając odpowiednie warunki ich odprowadzania.

Stanowisko rozładunku wody amoniakalnej zostanie zlokalizowane na południowy – zachód od budynku kotłowni Elektrociepłowni, bezpośrednio przy wewnętrznej drodze zakładu. Stanowisko to będzie wyposażone w szczelną, betonową nawierzchnię z wpustami do zbierania ewentualnych wycieków. W przypadku rozszczelnienia cysterny lub innej sytuacji awaryjnej woda amoniakalna z obszaru stanowiska będzie zbierana i odprowadzana do zbiornika o pojemności ok. 15 m³ (do zbiornika tego kierowane będą również wody opadowe i roztopowe z obszaru stanowiska rozładunku). Zbiornik ten zostanie usytuowany na północ od stanowiska rozładunku. Na północ od stanowiska rozładunku zostanie wykonane stanowisko pomp, gdzie znajdować się będą pompa rozładunkowa i pompy podawcze wody amoniakalnej. Obok stanowiska pomp posadowiony zostanie zbiornik magazynowy wody amoniakalnej o pojemności ok. 10 m³ zapewniający możliwość gromadzenia wymaganego zapasu tej substancji. Zbiornik ten zostanie wykonany ze stali nierdzewnej i będzie miał konstrukcję dwupłaszczową zapobiegającą przedostaniu się magazynowanej substancji do środowiska w przypadku jego uszkodzenia lub nieszczelności.

Od stacji rozładunku i magazynowania wody amoniakalnej poprowadzone zostaną w kierunku kotłowni Elektrociepłowni rurociągi transportujące wodę amoniakalną do układu odazotowania. Będą to napowietrzne rurociągi poprowadzone na estakadzie. Przebieg projektowanych rurociągów zostanie precyzyjnie określony na etapie projektu budowlanego, jednak nie będzie on wykraczał poza określony teren realizacji przedsięwzięcia.

W kotłowni instalacji energetycznego spalania paliw Elektrociepłowni zostanie zainstalowany reaktor SCR, czyli zasadnicza część projektowanej instalacji. Do reaktora SCR następować będzie wtrysk reagenta (wody amoniakalnej) do spalin, którego cząstki będą reagować na powierzchni wkładów katalitycznych umieszczonych w reaktorze z cząstkami tlenków azotu zawartych w spalinach tworząc azot gazowy i parę wodną.

Technologia SCR polega na reakcji tlenków azotu NO i NO₂ (NO_x) z reagentem wprowadzonym do strumienia spalin (w analizowanym przypadku będzie to woda amoniakalna). Reakcje te zachodzą na powierzchni katalizatorów, wykorzystujących jako substancje aktywne np. tlenki wanadu, wolframu i tytanu lub inne o analogicznych właściwościach, co zwiększa skuteczność redukcji emisji tlenków azotu. W wyniku reakcji zachodzących w układzie odazotowania spalin z tlenków azotu powstają obojętne dla środowiska woda i azot.

Woda amoniakalna wykorzystywana w procesie katalitycznego odazotowania spalin jako reagent będzie dostarczana na teren JSW KOKS S.A. Koksownia Przyjaźń cysternami samochodowymi i rozładowywana na stanowisku rozładunku wody amoniakalnej, które będzie znajdowało się na zachód od budynku kotłowni Elektrociepłowni, bezpośrednio przy wewnętrznej drodze zakładu. Proces przeładunku wody amoniakalnej do zbiornika będzie prowadzony z wykorzystaniem tzw. wahadła gazowego, a więc w sposób eliminujący możliwość emisji par amoniaku do powietrza. Stanowisko to będzie wyposażone w szczelną, betonową nawierzchnię z wpustami do zbierania ewentualnych wycieków wody amoniakalnej.

Wody opadowe i roztopowe ze stanowiska rozładunku oraz ewentualne wycieki z tego stanowiska np. w przypadku rozszczelnienia cysterny lub innej sytuacji awaryjnej będą zbierane i odprowadzane do zbiornika o pojemności ok. 15 m³. Dalsze zagospodarowanie wód zgromadzonych w tym zbiorniku będzie uzależnione od ich jakości określanej na podstawie ich odczynu (pH). Odczyn wód zgromadzonych w zbiorniku będzie mierzony i w przypadku pH zbliżonego do neutralnego (wody nie zanieczyszczone w sposób znaczący wodą amoniakalną) będą one kierowane kanalizacją deszczowo – przemysłową do zakładowej oczyszczalni ścieków deszczowo – przemysłowych. W sytuacji, gdy pomiar odczynu wskaże na zanieczyszczenie wód zgromadzonych w zbiorniku wodą amoniakalną (odczyn zasadowy) zawartość zbiornika będzie odpompowywana i przekazywana do zagospodarowania specjalistycznej firmie lub kierowana do zagospodarowania w instalacji koksowniczej JSW KOKS S.A. Koksownia Przyjaźń.

Rozładunek cysterny będzie prowadzony za pomocą pompy o wydajności co najmniej 10 m³/h za pomocą elastycznych węży rozładunkowych. Stanowisko rozładunku zostanie wyposażone w złącze zrywne, które wyeliminuje zagrożenie wycieku reagenta w czasie ewentualnego zerwania połączenia między węzem rozładunkowym, a rurociągiem. Woda amoniakalna będzie przetłaczana do zbiornika magazynowego o pojemności ok. 10 m³ za pomocą rurociągów wykonanych ze stali kwasoodpornej.

Woda amoniakalna gromadzona będzie w zbiorniku magazynowym o pojemności ok. 10 m³, który zapewni zapas reagenta dla kotła parowo – gazowego przez okres minimum 7 dni. Zbiornik zostanie wykonany ze stali nierdzewnej i będzie miał konstrukcję dwupłaszczową zapobiegającą przedostaniu się substancji do środowiska w przypadku jego uszkodzenia lub rozszczelnienia.

W pobliżu stacji magazynowania amoniaku znajdować się będzie wyznaczone miejsce z wyposażeniem bezpieczeństwa, w tym środkami ochrony osobistej (maska do oddychania z filtrem powietrza, rękawice, buty gumowe) i oczomyjką z urządzeniem prysznicowym.

Ze zbiornika magazynowego za pomocą dwóch pomp dozujących, w tym jednej rezerwowej, wodny roztwór amoniaku będzie kierowany rurociągami naziemnymi prowadzonymi estakadą do układu odazotowania spalin. Rurociągi zostaną wykonane w taki sposób, by w czasie postoju instalacji istniała możliwość ich przemywania wodą.

Woda amoniakalna będzie wprowadzana za pomocą sprężonego powietrza (pod odpowiednim ciśnieniem) za pomocą dysz bezpośrednio do kanału spalin kierowanych do reaktora SCR. Kanały doprowadzające spaliny do reaktora SCR wyposażone będą w układ regulacji przepływu reagenta, w tym w zawory regulacyjne i przepływomierze. Wydajność systemu wtrysku wody amoniakalnej będzie wyznaczana przez układ regulacji na podstawie ilości spalin, stężenia tlenków azotu w spalinach z kotła oraz pożądanego stężenia tlenków azotu po procesie odazotowania.

Reaktor SCR wykonany zostanie z stali odpornej na wysokie temperatury i wyposażony będzie w dwie warstwy katalityczne. W reaktorze tym cząstki reagenta będą reagować na powierzchni wkładów katalitycznych z cząstkami tlenków azotu tworząc azot gazowy i parę wodną. Proces ten będzie zachodził w temperaturze 300 – 400°C.

Spaliny z kotła instalacji oczyszczone z tlenków azotu będą wprowadzane do powietrza istniejącym emitorem o wysokości $h = 90,0$ m i średnicy każdego przewodu $d = 1,8$ m.

W ramach zabudowy układu odazotowania spalin zakłada się również wymianę części kanałów spalin, wykonanie odpowiednich połączeń pomiędzy poszczególnymi elementami instalacji, a także zabudowę wentylatora wspomagającego spalin. Wentylator ten zabudowany zostanie po wschodniej stronie kotłowni, pomiędzy kotłownią, a kominem i będzie miał na celu wspomaganie odprowadzania spalin po przejściu przez układ odazotowania spalin (układ ten może generować dodatkowe opory przepływu spalin).

Dodatkowo zabudowa układu odazotowania spalin związana będzie z koniecznością zabudowy wentylatora wspomagającego spalin – wentylator ten wspomagał będzie odprowadzanie gazów do komina po układzie odazotowania. Wentylator ten zostanie zabudowany po wschodniej stronie budynku kotłowni, pomiędzy kotłownią, a kominem odprowadzającym spalin z przedmiotowego kotła.

odcibn...
3.02.2022
Marcin Repela

z up. Prezydenta Miasta
Naczelnik
Wydziału Ochrony Środowiska
Marcin Janik